

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Άριθμ. Πρωτ. 233

Σιάτιστα, 3η Αύγούστου 2016

Έ γ κ ύ κ λ ι ο ς

Έπί τῇ Θεΐα Μεταμορφώσει

Άγαπητοί μου άδελφοί,

Εΐναι μεγάλη ή έορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας, τήν όποΐα έορτάζει σήμερα ή Έκκλησία μας. Εΐναι ένα γεγονός συγκλονιστικό καΐ άποκαλυπτικό μαζί, γιατί φανερώνει μοναδικές αλήθειες, γιά τό χθές καΐ τό σήμερα καΐ τό αύριο, καΐ άπαντᾶ σέ έρωτήματα πολλών χριστιανών μας.

Πρώτα άξΐζει νά δοῦμε τί έγινε κατά τήν Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ επάνω εΐς τό όρος Θαβώρ. Ή λέξη μεταμόρφωση σημαΐνει αλλαγή μορφῆς. Ό Χριστός, όμως, δέν άλλαξε μορφή, αλλά άποκάλυψε στους μαθητές του, τήν αληθινή του μορφή. Φανέρωσε αυτό πού πραγματικά ήταν, **ό Υΐός καΐ Λόγος τοῦ Θεοῦ**, ή όποΐα όμως μορφή Του εΐχε κρυβεΐ κάτω από τήν ανθρώπινη φύση Του, όταν έγινε άνθρωπος.

Οΐ μαθητές Του γνώρισαν στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ένα συνηθισμένο άνθρωπο τῆς έποχῆς τους, καΐ τώρα επάνω στό Θαβώρ τούς άποκαλύπτει ποιός πραγματικά εΐναι. **Τό πρόσωπό του έλαμψε πΐό δυνατά καΐ από τόν ήλιο. Τά ρούχα του έγιναν λευκά σαν τό φώς. Παρουσιάστηκαν μαζί του νά συνομιλοῦν ό Μωϋσῆς καΐ ό Ήλίας, δύο πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τά όποΐα εΐχαν**

φύγει από τήν ζωή αὐτή πρίν ἀπό αἰῶνες, καί τήν ἴδια στιγμή μιά νεφέλη φωτεινή, σημεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκάλυψε ὅλο τό ὄρος Θαβώρ. Οἱ μαθητές νιώθουν περίεργα. Ἀπό τήν μία πλευρά, μή ἀντέχοντας νά βλέπουν μέ τά μάτια τους τή λάμψη καί τήν δόξα τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πέφτουν κάτω καί κρύβουν τό πρόσωπό τους, ἀπό τήν ἄλλη ὅμως αἰσθάνονται τόσο ὁμορφα ὥστε ὁ Πέτρος νά πεῖ στόν Χριστό. «Κύριε εἶναι καλό νά μείνουμε γιά πάντα ἐδῶ. Ἄς φτιάξουμε λοιπόν τρεῖς σκηνές, μία γιά Σένα, μία γιά τόν Μωϋσῆ καί μία γιά τόν Ἡλία. Παράλληλα μέσα ἀπό τήν νεφέλη ἀκούγεται ἡ Φωνή τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα νά λέγει: «Αὐτός εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε!»

Τό ἐρώτημα πού γεννιέται εἶναι τό πότε καί τό γιατί ὁ Χριστός μεταμορφώθηκε. Γιατί φανέρωσε στούς τρεῖς μαθητές τό ἀληθινό Του πρόσωπο; Ἡ Μεταμόρφωση, μᾶς πληροφορεῖ τό Ἱερό Εὐαγγέλιο ὅτι ἔγινε **«μικρόν πρό τοῦ πάθους»**. Λίγο πρίν ἀπό τό πάθος, λίγο πρίν ὁ Χριστός σταυρωθεῖ. Αὕτή ἡ πραγματικότητα εἶναι ἀποτυπωμένη καί στήν λειτουργική πράξη τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἄν παρατηρήσουμε μέ προσοχή θά διαπιστώσουμε ὅτι σαράντα ἡμέρες μετά τήν ἐορτή τῆς Μεταμορφώσεως, δηλαδή στίς 14 Σεπτεμβρίου, ἐορτάζουμε τήν ἐορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἡ ὁποία κατὰ τήν Ἐκκλησία μας **«φέρει τά ἴσα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Παρασκευῆς»**, γι' αὐτό ὅπως καί τήν Μεγάλη Παρασκευή ἔτσι καί τήν ἐορτή τοῦ Σταυροῦ ἡ νηστεία εἶναι ἀπόλυτη.

Στό ἐρώτημα, γιατί ἔγινε ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τῶν τριῶν ἀγαπημένων μαθητῶν του, μᾶς ἀπαντᾷ τό Κοντάκιο τῆς σημερινῆς ἐορτῆς. **«Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης καί ὡς ἐχώρουν οἱ μαθηταί σου τήν δόξαν σου Χριστέ ὁ Θεός ἐθεάσαντο. Ἵνα ὅταν σέ ἴδωσι σταυρούμενον, τό μέν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δέ κόσμῳ κηρύξωσι ὅτι Σύ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρός τό ἀπαύγασμα»**. Τό τροπάριο εἶναι ἐντυπωσιακό. Ὁ λόγος πού ὁ

Χριστός φανέρωσε στους μαθητές τό πρόσωπό Του, τήν δόξα Του, εἶναι γιά νά στηριχθοῦν οἱ μαθητές τήν ὥρα τοῦ Πάθους καί νά καταλάβουν ὅτι ὁ Χριστός σταυρώνεται μέ τήν δική του θέληση, γιά χάρη μας.

Σέ λίγο θά ἔβλεπαν τόν Χριστό σταυρωμένο καί φαινομενικά ἀνήμπορο. Πῶς, λοιπόν, αὐτός πού πρίν λίγες μέρες ἀποκάλυπτε τό ἀληθινό Του πρόσωπο, πῶς αὐτός, πού ἡ λάμψη τοῦ Προσώπου Του τούς ἔκανε νά πέσουν στή γῆ, μή ἀντέχοντας νά Τόν ἀντικρύζουν, τώρα σταυρώνεται. Θά μπορούσε νά ἀκινητοποιήσει τούς σταυρωτές του, δείχνοντας τήν ἴδια λάμψη. Ἔτσι, λοιπόν, οἱ μαθητές θά καταλάβαιναν ὅτι τό πάθος Του ἦταν ἐκούσιο. Δηλαδή, ὁ Χριστός ἠθέλησε νά σταυρωθεῖ ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς, γιά νά καταδικάσει τήν δική μας ἁμαρτία, ἀλλά στήν δική του σάρκα ὥστε μέ τό δικό του πάθος νά θεραπευθοῦμε ἐμεῖς καί νά σωθοῦμε. Δέν σταυρωνόταν, λοιπόν, ἀπό ἀδυναμία, ἀλλά ἀπό ἀγάπη, καί ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ μόνη ἀληθινή δύναμη.

Τό γεγονός αὐτό ἔχει ἰδιαίτερη σημασία καί στήν δική μας καθημερινή ζωή, καί ἔρχεται νά στηρίξει τόν καθένα μας στόν καθημερινό του ἀγῶνα μέ ἰδιαίτερο τρόπο. Ὁ Χριστός μέ τήν Μεταμόρφωση πρίν ἀπό τό πάθος ἔλεγε στους μαθητές του. Μήν ταραχθεῖτε, ὁ Σταυρός δέν εἶναι τό τέλος, θυμηθεῖτε τήν δόξα τῆς Μεταμορφώσεώς μου καί ἔχετε ὑπομονή. Καί ἦλθε ἡ Ἀνάσταση καί ἡ ἐλευθερία γιά τόν ἄνθρωπο.

Ἐμεῖς στήν καθημερινή μας ζωή ἀντιμετωπίζουμε δυσκολίες, ἀποτυχίες, ἀσθένειες, πολλές φορές μοιάζει νά σταυρωνόμαστε ἀπό τά γεγονότα τῆς ζωῆς. Μερικές φορές σκεπτόμαστε ὅτι ἡ ζωή μας ἔχει βάσανα, τί νά τήν κάνουμε αὐτή τή ζωή. Γιατί ὑπάρχουμε; γιά νά βασανιζόμαστε; γιά νά ὑποφέρουμε; καί στό τέλος νά πεθάνουμε; Τί νόημα καί τί ἀξία ἔχει μιά τέτοια ζωή;

Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ δίνει καθαρή ἀπάντηση στά ἐρωτήματά μας αὐτά. Ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ μᾶς δείχνει ὅτι ὁ

Σταυρός δέν θά εἶναι τό τέλος. Ὅτι οἱ δοκιμασίες καί τά προβλήματα τῆς ζωῆς αὐτῆς, καί ἀκόμη καί αὐτός ὁ θάνατος δέν θά εἶναι τό τέλος. Τό τέλος εἶναι ὁ δοξασμός τοῦ ἀνθρώπου στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μᾶς δείχνει ὅτι τίς ὅποιες δοκιμασίες αὐτῆς τῆς ζωῆς πρέπει νά τίς ἀντιμετωπίζουμε μέ ὑπομονή καί ἐμπιστοσύνη στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ἔχει ἐτοιμάσει γιά τόν ἄνθρωπο τῆς ὑπομονῆς καί τῆς πίστεως τήν Βασιλεία Του καί ὅτι τά ὁποιαδήποτε παθήματα αὐτῆς τῆς ζωῆς δέν εἶναι ἄξια τῆς δόξας, ἡ ὁποία θά ἀποκαλυφθεῖ στόν ἄνθρωπο. Μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὅπως ὁ Μωϋσῆς καί ὁ Ἡλίας δέν χάθηκαν μετά τό θάνατό τους, ἔτσι καί ἐμεῖς, ὅπως καί ἐκεῖνοι θά ζήσουμε στήν Βασιλεία Του τῆς ὁποίας μικρή εἰκόνα εἶναι ἡ Μεταμόρφωση. Γι' αὐτό καί στό τροπάριο τῆς σημερινῆς ἐορτῆς παρακαλοῦμε τόν Χριστό λέγοντας: **«λάμψον καί ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς τό φῶς σου τό αἶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα, δόξα Σοι!**

Αὐτόν τό δοξασμό μέσα στό αἶδιον φῶς τοῦ Χριστοῦ εὐχομαι σέ ὅλους Σας καί στόν καθένα ξεχωριστά.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ
ὁ Ἐπίσκοπός Σας

ὁ Σιμεὼν Διακόνος Παῖς